

62014CJ0493

SODBA SODIŠ?A (prvi senat)

z dne 21. julija 2016 (*1)

„Predhodno odlo?anje — Državne pomo?i — Shema pomo?i v obliki znižanja okoljskih davkov — Uredba (ES) št. 800/2008 — Vrste pomo?i, ki jih je mogo?e šteti za združljive z notranjim trgov in izvzete iz obveznosti priglasitve — Zavezujo?a narava pogojev za izvzetje — ?len 3(1) — Izrecno sklicevanje na to uredbo v shemi pomo?i“

V zadevi C?493/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (zvezno finan?no sodiš?e, Avstrija) z odlo?bo z dne 31. oktobra 2014, ki je prispela na Sodiš?e 6. novembra 2014, v postopku

Dilly's Wellnesshotel GmbH

proti

Finanzamt Linz,

SODIŠ?E (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, A. Arabadžiev, C. G. Fernlund, S. Rodin in E. Regan (poro?evalec), sodniki,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. januarja 2016,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

—

za Dilly's Wellnesshotel GmbH M. Kroner, odvetnik, in K. Caspari,

—

za avstrijsko vlado C. Pesendorfer in M. Klamert, agenta,

—

za estonsko vlado K. Kraavi-Käerdi, agentka,

—

za Evropsko komisijo R. Sauer, P. N?me?ková in K. Herrmann, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 17. marca 2016

izreka naslednjo

Sodbo

1

Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 17(1) in 25 Uredbe Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov [107 PDEU in 108 PDEU] (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) (UL 2008, L 214, str. 3).

2

Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Dilly's Wellnesshotel GmbH, ponudnico storitev, in Finanzamt Linz (davčni urad v Linzu, Avstrija), ker je ta zavrnil vlogo te družbe za povračilo davka na energijo za leto 2011.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (ES) št. 659/1999

3

Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339) je v členu 2, naslovljenem „Uradna priglasitev nove pomoči“, določala:

„1. Razen če v uredbah, sprejetih na podlagi člena [109 PDEU], ali z drugimi ustreznimi določbami Pogodbe ni drugače določeno, mora zadevna država članica vsak našt za dodeljevanje nove pomoči pravočasno prijaviti [priglasiti] Komisiji. [...]“

Uredba (ES) št. 994/98

4

V uvodnih izjavah od 4 do 7 Uredbe (ES) št. 994/98 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov [107 PDEU in 108 PDEU] za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 312) je bilo navedeno:

„(4)

ker je Komisija uporabila člena [107 PDEU in 108 PDEU] v številnih odločbah in je tudi navedla svojo politiko v številnih obvestilih; ker je v luči obsežnih izkušenj Komisije pri uporabi členov [107 PDEU in 108 PDEU] ter splošnih besedil, ki jih je Komisija izdala na podlagi teh določb, da bi zagotovila učinkovit nadzor in poenostavitev uprave, ne da bi oslabila spremljanje Komisije, primerno Komisiji omogočiti, da z uredbami razglasi, da so na področjih, kjer ima dovolj izkušenj za določitev splošnih meril glede skladnosti, nekatere vrste pomoči skladne [z notranjim] trgom na podlagi ene ali več določb člena [107(2) in (3) PDEU] ter so izvzete iz postopka, določenega v členu [108(3) PDEU];

(5)

ker bodo uredbe o skupinskih izjemah povečale preglednost in pravno varnost [...];

(6)

ker je primerno, da Komisija ob sprejemanju uredb, ki vrste pomoči oproščajo obveznosti uradne priglasitve iz člena [108(3) PDEU], navede [...] pogoje spremljanja, da bi zagotovila skladnost pomoči, ki jo pokriva ta uredba, [z notranjim] trgov;

(7)

ker je primerno, da se Komisiji ob sprejemanju uredb, ki vrste pomoči oproščajo obveznosti uradne priglasitve iz člena [108(3) PDEU], omogoči dodati nadaljnje podrobne pogoje, da bi zagotovila združljivost pomoči, ki jo pokriva ta uredba, [z notranjim] trgov.“

5

Člen 1 te uredbe, naslovljen „Skupinske izjeme“, je določen:

„1. Komisija lahko z uredbami, sprejetimi skladno s postopki iz člena 8 te uredbe in skladno s členom [107 PDEU], izjavi, da bi morale biti naslednje vrste pomoči skladne [z notranjim] trgov in zanje ne veljajo zahteve za uradno priglasitev iz člena [108(3) PDEU]:

(a)

pomoč v korist:

[...]

(iii)

varstva okolja;

[...]

2. V uredbah iz odstavka 1 se za vsako vrsto pomoči navedejo:

[...]

(e)

pogoji za spremljanje, kakor je določeno v členu 3.

[...]“

6

Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Preglednost in spremljanje“, je določen:

„1. Komisija pri sprejemanju uredb na podlagi člena 1 državam članicam postavi podrobna pravila za zagotavljanje preglednosti in spremljanja pomoči, izvzete iz uradne priglasitve, skladno s temi uredbami. Takšna pravila sestavljajo zlasti zahteve iz odstavkov 2, 3 in 4.

[...]"

7

Uredba št. 994/98 je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 733/2013 z dne 22. julija 2013 (UL L 204, str. 11) in nato razveljavljena z Uredbo Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 248, str. 1).

Uredba št. 800/2008

8

V uvodnih izjavah 5, 7 in 46 Uredbe št. 800/2008 je bilo navedeno:

„(5)

S to uredbo je treba izvzeti vsako pomoč, ki izpolnjuje vse ustrezne pogoje te uredbe, in vsako shemo pomoči, če katera koli individualna pomoč, ki se lahko dodeli v skladu s tako shemo, izpolnjuje vse ustrezne pogoje te uredbe. Za zagotovitev preglednosti ter učinkovitejšega spremljanja pomoči se mora vsak ukrep individualne pomoči, dodeljen v skladu s to uredbo, izrecno sklicevati na veljavno določbo iz poglavja II in na nacionalno pravo, ki je osnova za posamezno individualno pomoč.

[...]

(7)

Za državno pomoč v smislu člena [107(1) PDEU], ki je ta uredba ne vključuje, je treba še naprej uporabljati obveznost priglasitve iz člena [108(3) PDEU].

[...]

(46)

Glede na zadovoljive izkušnje, pridobljene pri izvajanju Smernic Skupnosti o državni pomoči za varstvo okolja, bi bilo treba iz obveznosti priglasitve izvzeti [...] določeno okoljsko pomoč v obliki znižanj okoljskih davkov.“

9

Člen 1 Uredbe št. 800/2008, naslovljen „Podrožje uporabe“, ki je bil v poglavju I te uredbe, naslovljenem „Skupne določbe“, je v odstavku 1 določal:

„Ta uredba se uporablja za naslednje vrste pomoči:

[...]

(d)

pomoč za varstvo okolja;

[...]"

Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Pogoji za izvzetje“, ki je bil tudi v navedenem poglavju I, je v odstavku 1 določal:

„Sheme pomoči, ki izpolnjujejo vse pogoje iz poglavja I te uredbe ter vse ustrezne določbe iz poglavja II te uredbe, so združljive [z notranjim] trgov v smislu člena [107(3) PDEU] in so izvzete iz obveznosti priglasitve po členu [108(3) PDEU], če vsaka individualna pomoč, dodeljena v skladu s takimi shemami, izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe, shema pa se izrecno sklicuje na to uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v Uradnem listu Evropske unije.“

Člen 25 navedene uredbe, naslovljen „Pomoč v obliki znižanja okoljskih davkov“, ki je bil v oddelku 4, naslovljenem „Pomoč za varstvo okolja“, poglavja II Uredbe št. 800/2008, naslovljenega „Posebne določbe za različne vrste pomoči“, je določal:

„1. Sheme okoljske pomoči v obliki znižanj ali izvzetij iz okoljskih davkov, ki izpolnjujejo pogoje iz Direktive [Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 405)], so združljive [z notranjim] trgov v smislu člena [107(3) PDEU] ter so izvzete iz obveznosti priglasitve po členu [108(3) PDEU], če so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 2 in 3 tega člena.“

[...]“

Uredba št. 800/2008 je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1224/2013 z dne 29. novembra 2013 (UL 2013, L 320, str. 22) glede obdobja uporabe. To obdobje je bilo s tem podaljšano do 30. junija 2014. Uredba št. 800/2008 je bila nato razveljavljena z Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL 2014, L 187, str. 1, in popravek v UL 2014, L 349, str. 67).

Avstrijsko pravo

V skladu z Budgetbegleitgesetz (spremljevalni zakon k proračunu) z dne 30. decembra 2010 (BGBl. I št. 111/2010, v nadaljevanju: BBG 2011) so bila storitvena podjetja izvzeta iz povračila davka na energijo.

Člen 2(1) Energieabgabenvergütungsgesetz (zakon o povračilu davka na energijo; v nadaljevanju: EAVG), kakor je bil spremenjen s členom 72 BBG 2011, določa:

„Pravico do povračila imajo le podjetja, za katera je dokazano, da je njihova glavna dejavnost proizvodnja materialnih dobrin, če ne dobavljajo energetskih virov, navedenih v členu 1(3), ali toplote (para ali vroča voda), proizvedene iz energetskih virov iz navedenega člena 1(3).“

15

„Asovno podro?je uporabe tega ?lena 2 je dolo?eno v ?lenu 4(7) EAVG, ki dolo?a:

„?lena 2 in 3 [EAVG] se uporabljata, ?e to odobri Evropska komisija, za vloge za povra?ilo, ki se nanašajo na obdobje po 31. decembru 2010.“

16

V pripravljalnem gradivu k EAVG je v zvezi s ?lenom 4(7) tega zakona navedeno:

„Uporaba spremenjenih dolo?b je odvisna od odobritve Evropske komisije. Ta sprememba za?ne veljati za uporabo energije po 31. decembru 2010. Vlogam storitvenih podjetij, ki se nanašajo na obdobja po 31. decembru 2010, torej ne bo ve? ugodeno. ?e bo Komisija spremembo EAVG potrdila kot odobreno dr?javno pomo?, bo treba zakonsko omejitev na proizvodna podjetja uporabljati od 1. januarja 2011, tako da storitvena podjetja po tem datumu ne bodo ve? imela pravice do povra?ila davka na energijo za porabljeno energijo. ?e Komisija spremembe ne bo odobrila, bo sedanji pravni polo?aj ostal nespremenjen, pravico do povra?ila davka na energijo pa bodo imela proizvodna in storitvena podjetja.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odlo?anje

17

Dru?ba Dilly's Wellnesshotel je 29. decembra 2011 predlo?ila vlogo za povra?ilo davka na energijo za leto 2011.

18

Ta vloga je bila zavrnjena z odlo?bo z dne 21. februarja 2012, ki se sklicuje na novo zakonodajo iz BBG 2011, v skladu s katero se od 1. januarja 2011 povra?ilo davka na energijo odobri samo še proizvodnim podjetjem. To?ba, ki jo je dru?ba Dilly's Wellnesshotel vlo?ila pri Unabh?ngiger Finanzsenat (neodvisna finan?na zbornica, Avstrija), ki ga je nasledilo Bundesfinanzgericht (zvezno finan?no sodi?e, Avstrija), je bila zavrnjena.

19

Verwaltungsgerichtshof (upravno sodi?e, Avstrija) je z odlo?bo z dne 19. marca 2013 (2013/15/0053) razsodilo, da bi bilo treba v skladu s sodbo, ki jo je navedeno sodi?e izdalo 22. avgusta 2012 (2012/17/0175), povra?ilo davka na energijo odobriti storitvenim podjetjem še za januar 2011. Po mnenju navedenega sodi?a Komisija za navedeni mesec še ni odobrila nove zakonodaje, ki je bila predmet prijave na podlagi Uredbe št. 800/2008, pri ?emer se je ta prijava nanašala šele na obdobje od 1. februarja 2011.

20

Družba Dilly's Wellnesshotel je pri Unabhängiger Finanzsenat (neodvisna finančna zbornica) vložila dopolnilno upravno tožbo, s katero je v bistvu predlagala zlasti popolno ugoditev vlogi za povračilo davka na energijo za obdobje od januarja do decembra 2011. Po mnenju družbe Dilly's Wellnesshotel se v primeru, da bi se z uporabo člena 2(1) v povezavi s členom 4(7) EAVG kršilo pravo Unije, nova zakonodaja, uvedena z BBG 2011, ne bi uporabljala in bi bila storitvena podjetja lahko še naprej upravičena do povračila davka na energijo za celotno leto 2011 in obdobje po njem.

21

Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je prvotna različica EAVG (BGBl. št. 201/1996) v členu 2(1) določala povračilo davka na energijo podjetjem, ki so se ukvarjala predvsem s „proizvodnjo materialnih dobrin“. Opravljanje storitev je bilo izvzeto iz povračila tega davka.

22

Sodišče je v sodbi z dne 8. novembra 2001, *Adria-Wien Pipeline in Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (C-143/99, EU:C:2001:598), razsodilo, da je treba nacionalne ukrepe, ki delno povračilo energetskih dajatev na zemeljski plin in električno energijo predvidevajo le za podjetja, pri katerih je proizvodnja materialnih dobrin izkazana kot primarna dejavnost, šteti za državne pomoči v smislu člena 107 PDEU.

23

Avstrijska zakonodaja o povračilu davka na energijo je bila nato večkrat spremenjena.

24

V obravnavanem primeru predložitveno sodišče dvomi o skladnosti nove zakonodaje o povračilu davka na energijo, uvedene z BBG 2011, z Uredbo št. 800/2008.

25

Na prvem mestu, predložitveno sodišče dvomi, da bi Republika Avstrija lahko v zvezi z nacionalno zakonodajo v postopku v glavni stvari uveljavljala izvzetje, določeno v členu 25 Uredbe št. 800/2008, saj trije pogoji, navedeni v poglavju I te uredbe, niso izpolnjeni.

26

Prvič, v tej zakonodaji naj ne bi bilo niti sklicevanja na Uredbo št. 800/2008 niti navedbe sklica na objavo v Uradnem listu Evropske unije. Drugič, čeprav člen 9(1) navedene uredbe določa, da je treba povzetek informacij o zadevnem ukrepu pomoči predložiti Komisiji v dvajsetih delovnih dneh „od začetka veljavnosti sheme pomoči“, naj bi bila ta predložitev v obravnavanem primeru opravljena prepozno. Tretjič, predložitveno sodišče navaja, da objava besedila zadevne sheme pomoči na spletu ni bila opravljena v skladu s členom 9(2) Uredbe št. 800/2008, saj prek spletnega naslova, ki je bil sporočen Komisiji, ni bilo mogoče in še vedno ni mogoče dostopati do zadevnega besedila.

27

Na drugem mestu, predložitveno sodišče sprašuje, ali se za ukrep pomoči lahko uporabi izvzetje, določeno v členu 25 Uredbe št. 800/2008, čeprav obveznosti, določene v poglavju II te uredbe, niso izpolnjene. Predvsem naj za shemo pomoči v postopku v glavni stvari ne bi bilo znano ne

zmanjšanje okoljske škode, ne preprečevanje te škode in tudi ne učinkovitejša raba naravnih virov. Navedeno sodišče zato dvomi o tem, ali nacionalna zakonodaja v postopku v glavni stvari pomeni pomoč za „varstvo okolja“ v smislu člena 17(1) te uredbe.

28

Na tretjem mestu, predložitveno sodišče izraža dvome v zvezi s pogojem, določenim v členu 25(3) Uredbe št. 800/2008, v skladu s katerim se znižanje davkov odobri za največ deset let, saj shema pomoči v postopku v glavni stvari ne vsebuje ne izrecne omejitve časovnega obdobja, v katerem se odobri povračilo davkov, ne sklica na časovno obdobje, navedeno v prijavi izvzetja, poslani Komisiji 7. februarja 2011.

29

Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče) je v teh okoliščinah prekinilo odločanje in Sodišče v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1.

Ali je v nasprotju s pravom Unije, če se za shemo pomoči uporabi posebni postopek iz člena 25 Uredbe št. 800/2008, da bi bila s tem izvzeta iz obveznosti priglasitve na podlagi člena 108(3) PDEU, čeprav ne izpolnjuje različnih obveznosti iz poglavja I te uredbe in se poleg tega ne sklicuje na to uredbo?

2.

Ali je v nasprotju s pravom Unije, če shema pomoči temelji na posebnem postopku iz člena 25 Uredbe št. 800/2008, ki velja za pomoč za varstvo okolja, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz njenega poglavja II, in sicer spodbujanje ukrepov varstva okolja oziroma ukrepov varčevanja z energijo na podlagi člena 17, točka 1, te uredbe?

3.

Ali pravo Unije nasprotuje nacionalni ureditvi, ki ne vsebuje časovne omejitve in se tudi ne sklicuje na časovno obdobje, navedeno v prijavi za izvzetje, zaradi česar je v členu 25(3) Uredbe št. 800/2008 zahtevana omejitev povračila davka na energijo na obdobje desetih let razvidna zgolj iz prijave izvzetja?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

30

Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 3(1) Uredbe št. 800/2008 razlagati tako, da to, da v shemi pomoči, kot je ta v postopku v glavni stvari, ni izrecnega sklicevanja na to uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v Uradnem listu Evropske unije, nasprotuje opredelitvi te sheme za shemo, ki izpolnjuje pogoje iz člena 25(1) te uredbe za izvzetje iz obveznosti priglasitve, določene v členu 108(3) PDEU.

31

V zvezi s tem je treba spomniti, da obveznost priglasitve pomeni enega od temeljnih elementov nadzornega sistema, uvedenega s Pogodbo DEU na področju državnih pomoči. V okviru tega

sistema so države članice po eni strani dolžne Komisiji priglasiti vsak ukrep, s katerim se podeli ali spremeni pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, po drugi strani pa v skladu s členom 108(3) PDEU takega ukrepa ne smejo izvesti, dokler ta institucija glede njega ne sprejme dokončne odločitve (sodba z dne 8. decembra 2011, France Télécom/Komisija, C-81/10 P, EU:C:2011:811, točka 58).

32

Obveznost zadevne države članice, da Komisiji prihlasi vsako novo pomoč, je določena v členu 2 Uredbe št. 659/1999.

33

V skladu s členom 109 PDEU je Svet Evropske unije pooblaščen za sprejetje ustreznih uredb za uporabo členov 107 PDEU in 108 PDEU ter zlasti določitev pogojev, pod katerimi se uporablja člen 108(3) PDEU, in vrst pomoči, izvzetih iz tega postopka, določenega z zadnjenavedeno določbo.

34

Poleg tega lahko Komisija v skladu s členom 108(4) PDEU sprejme uredbe v zvezi z vrstami državnih pomoči, za katere je Svet v skladu s členom 109 PDEU določil, da so izvzete iz postopka iz člena 108(3) PDEU.

35

Tako je bila Uredba št. 994/98, na podlagi katere je bila nato sprejeta Uredba št. 800/2008, sprejeta na podlagi člena 94 Pogodbe ES (postal člen 89 ES, zdaj člen 109 PDEU).

36

Iz tega sledi, da lahko država članica – kljub obveznosti držav članic na podlagi pogodb, da predhodno priglasijo vsak ukrep, s katerim se podeli ali spremeni nova pomoč, kar je eden od temeljnih elementov nadzornega sistema na področju državnih pomoči – za sprejete ukrepe, ki izpolnjujejo upoštevne pogoje iz Uredbe št. 800/2008, uporabi možnost oprostitve od obveznosti priglasitve. Nasprotno je iz uvodne izjave 7 Uredbe št. 800/2008 razvidno, da je treba za državne pomoči, ki jih ta uredba ne vključuje, še naprej uporabljati obveznost priglasitve, določeno v členu 108(3) PDEU.

37

Iz tega sledi – kot je navedel generalni pravobranilec v točki 1 sklepnih predlogov – da je treba Uredbo št. 800/2008 in pogoje, ki jih ta določa, kot omilitev splošnega pravila o obveznosti priglasitve razlagati ozko.

38

Tak pristop je potrjen ob upoštevanju ciljev, ki se jim sledi s splošnimi uredbami o skupinskih izjemah za pomoč, kot so navedeni v uvodnih izjavah 4 in 5 Uredbe št. 994/98. Čeprav je namreč Komisija pooblaščen za sprejetje takih uredb, da zagotovi učinkovito spremljanje pravil o konkurenci na področju državnih pomoči in poenostavitev uprave, ne da bi oslabil nadzor Komisije na tem področju, je cilj takih uredb tudi povečanje preglednosti in pravne varnosti. Spoštovanje pogojev, določenih v teh uredbah – torej tudi v Uredbi št. 800/2008 – omogoča zagotavljanje, da so ti cilji v celoti doseženi.

V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da ni sporno, da zadevna nacionalna zakonodaja ni bila priglašena Komisiji v skladu s členom 2 Uredbe št. 659/1999 in da bi bilo mogoče kot edino izvzetje iz obveznosti priglasitve uporabiti tisto iz člena 25 Uredbe št. 800/2008.

V skladu s členom 25(1) Uredbe št. 800/2008, ki je v njenem poglavju II, naslovljenem „Posebne določbe za različne vrste pomoči“, so sheme okoljske pomoči v obliki znižanj ali izvzetij iz okoljskih davkov, ki izpolnjujejo pogoje iz Direktive 2003/96 in pogoje, določene v členu 25(2) in (3) Uredbe št. 800/2008, združljive z notranjim trgov in so izvzete iz obveznosti priglasitve po členu 108(3) PDEU.

Ne da bi bilo treba presoјati pogoje, na katere se sklicuje člen 25 Uredbe št. 800/2008, ki so predmet drugega in tretjega vprašanja, je treba navesti, da je v skladu s členom 3(1) te uredbe, ki je v poglavju I navedene uredbe, naslovljenem „Skupne določbe“, shema pomoči iz navedene obveznosti priglasitve izvzeta le pod pogojem, med drugim, da se izrecno sklicuje na to uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v Uradnem listu Evropske unije.

V postopku v glavni stvari ni sporno, da v zadevni shemi pomoči ni takega sklicevanja na Uredbo št. 800/2008.

V zvezi s tem je avstrijska vlada na obravnavi navedla, da je bil nato na nacionalni ravni sprejet izvedbeni ukrep, da bi se odpravil neobstoj sklicevanja na Uredbo št. 800/2008 v shemi pomoči iz postopka v glavni stvari, in da je bil ta ukrep na podlagi Uredbe št. 651/2014 sporočen Komisiji med letom 2014.

Vendar zadošča navesti, da ne glede na morebitno pravno naravo navedenega ukrepa z njim vsekakor ni mogoče izravnati neobstoja sklicevanja na Uredbo št. 800/2008 v nacionalni zakonodaji v postopku v glavni stvari za zadevno obdobje.

Navesti je tudi treba – kot je navedel generalni pravobranilec v točkah 54 in 55 sklepnih predlogov – da nujnost sklicevanja na Uredbo št. 800/2008 v posamezni shemi pomoči, da bi država članica lahko uveljavljala izvzetje na podlagi te uredbe glede te sheme, izhaja iz besedila člena 3(1) navedene uredbe, ki določa, da so sheme pomoči, ki izpolnjujejo med drugim „vse pogoje“ iz poglavja I Uredbe št. 800/2008, izvzete iz obveznosti priglasitve, če vsaka individualna pomoč, dodeljena v skladu s takimi shemami, izpolnjuje „vse pogoje“ iz te uredbe, navedena shema pa „se izrecno sklicuje“ na navedeno uredbo.

Ta razlaga je okrepljena s ciljem, ki mu sledi člen 3(1) Uredbe št. 800/2008, in sobesedilom, v

katerega je umeš?ena ta dolo?ba.

47

Na prvem mestu, glede sobesedila, v katerega je umeš?ena ta dolo?ba, je treba, prvi?, navesti, da je ?len 3 Uredbe št. 800/2008 naslovljen „Pogoji za izvzetje“, kar pomeni, da je izpolnjevanje pogojev, dolo?enih s tem ?lenom, nujno za to, da je posamezen ukrep pomo?i na podlagi te uredbe izvzet iz obveznosti priglasitve. Drugi?, ?len 3(1) Uredbe št. 800/2008 je treba brati ob upoštevanju uvodnih izjav te uredbe, zlasti uvodne izjave 5, v skladu s katero je treba s to uredbo izvzeti vsako pomo?, ki izpolnjuje „vse ustrezne pogoje“ te uredbe, in vsako shemo pomo?i, ?e katera koli individualna pomo?, ki se lahko dodeli v skladu s tako shemo, izpolnjuje „vse ustrezne pogoje“ te uredbe.

48

Na drugem mestu, cilj zahteve po izrecnem sklicevanju na Uredbo št. 800/2008 je mogo?e razbrati tudi iz navedene uvodne izjave 5, v kateri je navedeno, da „[se mora] [z]a zagotovitev preglednosti ter u?inkovitejšega spremljanja pomo?i [...] vsak ukrep individualne pomo?i, dodeljen v skladu s to uredbo, izrecno sklicevati na veljavno [upoštevno] dolo?bo iz poglavja II in na nacionalno pravo, ki je osnova za posamezno individualno pomo?“.

49

Poleg tega ?len 3(1) Uredbe št. 994/98 na splošno dolo?a, da „Komisija pri sprejemanju uredb na podlagi ?lena 1 državam ?lanicam postavi podrobna pravila za zagotavljanje preglednosti in spremljanja pomo?i, izvzete iz uradne priglasitve, skladno s temi uredbami [...]“. Enako je v uvodni izjavi 5 te uredbe navedeno, da „bodo uredbe o skupinskih izjemah pove?ale preglednost in pravno varnost [...]“.

50

Kot namre? trdi Komisija in kot je navedel generalni pravobranilec v to?ki 58 sklepnih predlogov, izrecno sklicevanje na Uredbo št. 800/2008 v posameznem ukrepu pomo?i upravi?encem in njihovim konkurentom omogo?a, da razumejo, zakaj je mogo?e navedeni ukrep izvajati, ?eprav ni bil niti priglasi?en Komisiji niti ga ta ni odobrila. Tako sklicevanje s tem ne omogo?a le Komisiji, da izvaja nadzor, temve? tudi tretjim osebam, da se seznani?o z na?rtovanimi ukrepi pomo?i, da lahko po potrebi uveljavljajo svoje procesne pravice.

51

Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba ugotoviti, da pogoj, dolo?en v ?lenu 3(1) Uredbe št. 800/2008, v skladu s katerim se mora shema pomo?i za to, da bi bila izvzeta iz obveznosti priglasitve po ?lenu 108(3) PDEU, izrecno sklicevati na to uredbo, ni zgolj formalnost, ampak nujnost, tako da je njegovo neizpolnjevanje ovira za odobritev izvzetja iz te obveznosti na podlagi navedene uredbe.

52

Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba ?len 3(1) Uredbe št. 800/2008 razlagati tako, da to, da v shemi pomo?i, kot je ta v postopku v glavni stvari, ni izrecnega sklicevanja na to uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v Uradnem listu Evropske unije, nasprotuje opredelitvi te sheme za shemo, ki izpolnjuje pogoje iz ?lena 25(1) te uredbe za izvzetje iz obveznosti priglasitve, dolo?ene v ?lenu 108(3) PDEU.

Drugo in tretje vprašanje

53

Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje ni treba odgovoriti na drugo in tretje vprašanje.

Stroški

54

Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (prvi senat) razsodilo:

Člen 3(1) Uredbe Komisije (ES) št. 800/2008 z dne 6. avgusta 2008 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive s skupnim trgom z uporabo členov [107 PDEU in 108 PDEU] (Uredba o splošnih skupinskih izjemah) je treba razlagati tako, da to, da v shemi pomoči, kot je ta v postopku v glavni stvari, ni izrecnega sklicevanja na to uredbo z navedbo njenega naslova in sklica na objavo v Uradnem listu Evropske unije, nasprotuje opredelitvi te sheme za shemo, ki izpolnjuje pogoje iz člena 25(1) te uredbe za izvzetje iz obveznosti priglasitve, določene v členu 108(3) PDEU.

Podpisi

(*1) Jezik postopka: nemščina.